

שני נזירים פרק שמיני נזיר

ס.

עין משפט נר מצוה

יב א ב מיי פיי מהל
מיות הליל:
ב א מיי שם הל"ב ד ה ו
ד ו ע"ש כ"מ:

- הגהות התוספות
1. ר"ת קשיא לך. 2. ז"ל
 - ללא משום טיר טמא. ו"ה
 - בס"י. ומימית יעלה עד
 - יתחיל למטמ. נמחק. 3. ז"ל
 - זיאל דשמה. 4. ז"ל
 - דמפתר. 5. ז"ל חיות.
 6. ז"ל שלשים ושמונה.
 7. ז"ל ושמה. 8. ז"ל ושמה.
 9. ז"ל לניירות טומאה.
 10. מיצט ואחד נמחק.
 11. ז"ל ושמה. 12. ז"ל
 13. ז"ל ומוחלט. 14. ז"ל
- יגלה תגלחת שניה.

פ"ה הרא"ש

אמרת. כמו אמר מר: ר"ש
היא דאמר בפ' התערבות
ובפ' בראשית דמיתו
אשם ומתני ומתני בשלמים
ולא חיישי מה על שטמעת
זמן אכילתו ומביא קדשים
לבית הפסול: הו"א חדא
לספק ספרו וחדא לספק
טומאתו. פ"ה חטאת העוף
על תגלחת שניה הוי לספק
טומאתו ושל תגלחת
שלישית הוי לספק ימי
טומאתו.

ה"ג תגלחת ראשונה מביא צפרים. לספק מוחלט אחת שמוטה ואחת משולחת וחסאת העוף לספק נזיר טמא ועולת צהמה לספק נזיר טהור ועולת העוף ללא איימי כדן נזיר טמא ק"ל ושמא מספק לא להרכיבו וכן נר"ך לומר דשלמים דנזיר טהור לא להרכיבו שלל להרכיבו

לספק נזיר טהור רק קרבן להפירו תגלחת וכדלמרי' גילת על א' משלשמן יא': ה"ג שניה מביא חטאת העוף ללא משום דניירות טומאה יעלה לו למנין שבעה וציוס השמיני יתחיל למנות דנזיר טמא ליכא לספוקי בתגלחת שניה אלא משום ספק מוחלט ואף עולת צהמה שמה³ לא היה מוחלט כי אס נזיר טמא: שלישי מביא חטאת העוף. דאולי היה טמא ותגלחת של מוחלט לא יעלה לתגלחת לא לנזיר טהור ולא לנזיר טמא דכפרישית⁴ בסמוך: ועולת צהמה. דשמא מוחלט הוא אך לא טמא: רביעית. לייכא לספוקי לא צמוחלט עוד ולא בטמא עוד מביא קרבן טהרה משלם: אמרת. כמו אמר מר תגלחת ראשונה מביא צפורין וחסאת העוף ועולת צהמה ממה נפשך אי דואי מזורע הוא ולא טמא הוא הצפורין לחובתו וחסאת העוף ספק אולא עולת בהמה הו"א חובתו והוא מוחלט לאו ורחמנא אמר יתער לא יעבור על ראשו עד מלאת ואי לאו מזורע ודאי הוי והוא טמא חטאת העוף חובתו וציפורין אבראי קא מתעבדין ולא הוי חולין בעזרה ועולת בהמה הו"א נדבה ואי לאו מזורע הוא ולא טמא הוא ציפורין אבראי קא מתעבדין חטאת העוף לקבורה עולת בהמה הו"א חובתו והא בעי אשם רבי שמעון היא² דאמר מירתי ומתני תגלחת שניה ושלישית ציפורין לא צריך דהא עביר מאי איכא דילמא ודאי מוחלט הוא חדא לספק ספרו וחדא לספק טומאתו תגלחת רביעית מביא קרבן טהרה ומתני ואי

גב' וסני עלה ומגלה ארבע תגלחות. נזירות מועטת משלשים שלשים ונזירות מרובה משנה לשנה: תגלחת ראשונה מביא צפורין. דהיינו ציפרי מזורע שכתוב בהן ולקח למטה שתי כפרים חיות טהורות: וחסאת העוף. דקרבן טומאה דנזיר:

נב' תנא בד"א בניירות מועטת אבל בניירות בת שנה אוכל בקדשים לאחר שתי שנים ושותה יין ומיטמא למתים לאחר ארבע שנים ותני עלה יומגלח ארבע תגלחות תגלחת ראשונה מביא צפורים וחסאת העוף ועולת בהמה שניה מביא חטאת העוף ועולת בהמה שלישית מביא חטאת העוף ועולת בהמה רביעית מביא קרבן טהרה: אמרת תגלחת ראשון מביא וכו' ממה נפשך שפיר קמייית דאי ודאי מצורע הוא ולא טמא הוא ציפורין חובתו וחסאת העוף ספק אולא לקבורה ועולה הו"א נדבה ולגלחו³ תוך שבעה אי אפשר דדילמא לאו מוחלט הוא ורחמנא אמר יתער לא יעבור על ראשו עד מלאת ואי לאו מזורע ודאי הוי והוא טמא חטאת העוף חובתו וציפורין אבראי קא מתעבדין ולא הוי חולין בעזרה ועולת בהמה הו"א נדבה ואי לאו מזורע הוא ולא טמא הוא ציפורין אבראי קא מתעבדין חטאת העוף לקבורה עולת בהמה הו"א חובתו והא בעי אשם רבי שמעון היא² דאמר מירתי ומתני תגלחת שניה ושלישית ציפורין לא צריך דהא עביר מאי איכא דילמא ודאי מוחלט הוא חדא לספק ספרו וחדא לספק טומאתו תגלחת רביעית מביא קרבן טהרה ומתני ואי

אם מזורע הוא זה אשמו וזה לוגו ואם לאו אשם זה יהא שלמי נדבה ואותו אשם טעון שחיטה בצפון ומתן צהונות הכא נמי מיייתי אשם מזורע ומתני: תגלחת צ' ושלישית צפרים חיות אינו צריך. להביא שכתב הביא בתגלחת ראשונה: מאי אית לך למימר דמיבעיא ליה לאיתויי דילמא מוחלט הוא ולא טמא ותגלחת ראשונה עלתה לו לימי חלוטו ותגלחת שניה זו היא של ימי ספרו ונר"ך להביא קרבן מזורע להכי הוא דאמר דליימי חטאת העוף ותגלחת שניה ותגלחת שלישיית חטא לספק חלוטו וחדא לספק טומאה דניירות דבתגלחת שניה איכא למימר שמה מוחלט הוא וחסאת העוף עולה לימי ספרו. ואת' והא בחטאת צהמה הוא דמייחייב ולא בחטאת א' לפי שאינה נאכלת מספק והו"א לה בחטאת שנתכפרו בעליה ומייחסר לאיתויי לפי שאין מביאין קדשים לבית הפסול תקון ורצון שיהא כותב כל נכסיו לחתים והוי עני ומביא חטאת העוף הבאה על הספק כדלמך בפ' מי שאמר הריני נזיר (נשיל דף כט.) אע"פ שאינה נאכלת וה"ג תני עלה בתוספתא (פ"ו ה"א) צברייתא ומופרישין לה נמי הכי צפרק בתרא דמסכת נדה (דף ע.) גבי שני מזורעים שנתערבו קרבנותיהם וכו' ואי אמרת דמוחלט וטמא הוא ופתי תגלחות הראשונות עולות לו לתגלחת חלוטו וימי ספרו והילכך בתגלחת שניה מיבעי ליה לאיתויי חטאת העוף במקום חטאת צהמה שהיה מחייב להביא ואידך חטאת העוף דקמיייתי בתגלחת שלישיית תיהו לספק טומאה ועולת צהמה שצו ושצו תיהו נדבה ואיכא נמי למימר דלילמא לאו מזורע הוא אלא נזיר טמא ותגלחת ראשונה עלתה לו לתגלחת טומאה דנזיר ותגלחת שניה ותגלחת טהרה לכך מביא עולת צהמה דהו"א חובתו וחסאת העוף בספק ובתגלחת רביעית מביא קרבן טהרה וחסאת דצהמה ועולה ושלמים ומתני: ואם

מתנה בשלמים אף כי ממעט זמן אכילתו אי לאו מזורע הוא ובודאי טמא הוא חטאת העוף חובתו צפרים אבראי ולא הו"א חולין בצורה ועולת צהמה הוי נדבה ואי לאו מזורע הוא הו"א עולת צפרים אבראי קא מתעבדי וחסאת העוף לקבורה אולא ועולת צהמה היא חובתו: תגלחת שניה ושלישית צפורים חיות⁵ בשביל מוחלט לא צריך דהא עביר מאי איכא דילמא ודאי מוחלט היה חדא לספק ספרו וחדא לספק טומאתו תגלחת רביעית מביא קרבן טהרה ומתני: ספק טמא ומוחלט ודאי אוכל בקדשים לאחר שבמה ימים. כלומר ציוס השמיני ולאחר לאו דוקא שיוס ראשון לניירותו מגלה לחלוטו ויש צמחן להלוו שבעת ימים וציוס השביעי יגלה וציוס השמיני יביא קרבנות מזורע וכו ציוס מוחלט לאכול בקדשים ועמה אס היה טמא ודאי יספור ו' ויהא שלישי ו' ויגלה כו' אבל עתה שהוא ספק דילמא לאו טמא הוא אלא טהור מוחלט ולכך לגלחו בתוך שלשים אי אפשר דילמא לאו טמא הוא ורחמנא אמר תער לא יעבור על ראשו עד מלאת ולכך ימנה שלשים ויוס שמיני עולה לו וציוס שלשים ואחד יגלה כדן כל נזיר שמגלה יוס שלשים ואחד כדלמך בפ' קמא (לעיל דף ה.) הרי ציוס שלשים יגלה תגלחת שלישיית דשמה נזיר טמא הוא והימים הראשונים יפלו ונר"ך למנות שלשים יוס עוד וציוס שלשים ואחד יגלה תגלחת נזיר טהור והיינו דקאמר ושותה יין ומיטמא למתים לאחר ששים ושבעה ימים דהיינו [יוס] ס"ח זה הכלל אי אפשר לעשות דין נזירות טומאה ולא נזירות טהרה עד תוס ימי חלוטו ואינו קרוי מחוסר כפורים ליאסר בקדשים אלא בשביל מוחלט שטומאתו מגופו:

מוחלט ספק טמא ודאי אוכל בקדשים אחר שששים ושבעה ימים ושותה יין ומיטמא למתים לאחר ששים וארבעה ימים. מאחר שאינו ודאי מוחלט לא יגלה שום תגלחת כי אס לנפוק ו' אחר הו"א שלישי ו' ומגלה בשביעי וצמיני מביא קרבן חטאת העוף ונזירות⁶ טומאה ואי אפשר לגלה שנית עד שלשים דשמא אינו מוחלט והשמיני יעלה למנין שלשים וציוס שלשים ואחד¹⁰ יגלה [שמא]¹¹ מוחלט הוא והו"א להו הנך שני תגלחות לחלוטו והיינו דקאמר אוכל קדשים לאחר שלשים ו' דהיינו יוס ל"ח וסוף שבעה ימים יגלה שלישיית כדן נזיר טמא ויוס ל"ח יעלה לו למנין ו' וציוס השמיני יתחיל למנות נזירות טהרה¹² וציוס שלשים ואחד יגלה תגלחת נזיר לטהרה והיינו דקאמר ושותה יין ומיטמא לאחר ע"ד דהיינו יוס ע"ה: טמא ודאי מוחלט¹³ ודאי אוכל בקדשים לאחר ח' ימים ושותה יין ומיטמא למתים ארבעה ימים. דמאחר שהוא מוחלט ודאי יוס תחילת נזירותו יגלה וציוס שבעה ימים יגלה יגלה וציוס שמיני יביא קרבנות מזורע וכו ציוס מוחלט לאו מזורע הוא אלא נזיר טמא ותגלחת ראשונה עלתה לו לתגלחת טומאה דנזיר ותגלחת שניה ותגלחת טהרה לכך מביא עולת צהמה דהו"א חובתו וחסאת העוף בספק ובתגלחת רביעית מביא קרבן טהרה וחסאת דצהמה ועולה ושלמים ומתני: ואם

[א] (לעיל פ"ג. תוספתא פ"ו.)
 [ב] ג"י א"מ סוף. [ג] וצמיס
 עו. מנחות קה. נדה ע.
 [ד] ויקרא דין. [ה] ג"י א"מ
 בסוף [ו] וי"ה צ"ג.
 [ז] ונעש פ"ד מ"ג.
 [ח] ש"ך לע"ב. [ט] ג"י א"מ
 כמיר טמא. [י] ג"י א"מ
 שלשים יוס. [יא] ג"י א"מ ח'
 עט יוס שמיני. [יב] ג"י א"מ
 יוס עט יוס שמיני.

תורה אור השלם

1. כל ימי נזיר נזיר טהור
2. יעבור על ראשו עד מלאת הקדש אשר יציר לך קדש יהיה ג'ל פ'ע שער ראשו: כמבדור ו ה

נוסחת הריב"ן

[א] דקרבן טומאה בניירות הוי בספק כו' הוא ולא אפשר להקריבה ועולה דקמיייתי קריבה נדבה: [ב] כביי איתא בזה"ל וכו' ללא מזורע ודאי הוא אלא טמא ממה הוא אלא הא חטאת העוף דקמיייתי לקבורה ועולת צהמה ולאשם ועולת העוף לא חיישינן אי לא מיייתי מאי אית לך למימר דמיבעיא ליה לאיתויי דילמא מוחלט הוא ולא טמא ותגלחת ראשונה עלתה לו לימי חלוטו ותגלחת שניה זו היא של ימי ספרו ונר"ך להביא קרבן מזורע להכי הוא דאמר דליימי חטאת העוף ותגלחת שניה ותגלחת שלישיית חטא לספק חלוטו וחדא לספק טומאה דניירות דבתגלחת שניה איכא למימר שמה מוחלט הוא וחסאת העוף עולה לימי ספרו. ואת' והא בחטאת צהמה הוא דמייחייב ולא בחטאת א' לפי שאינה נאכלת מספק והו"א לה בחטאת שנתכפרו בעליה ומייחסר לאיתויי לפי שאין מביאין קדשים לבית הפסול תקון ורצון שיהא כותב כל נכסיו לחתים והוי עני ומביא חטאת העוף הבאה על הספק כדלמך בפ' מי שאמר הריני נזיר (נשיל דף כט.) אע"פ שאינה נאכלת וה"ג תני עלה בתוספתא (פ"ו ה"א) צברייתא ומופרישין לה נמי הכי צפרק בתרא דמסכת נדה (דף ע.) גבי שני מזורעים שנתערבו קרבנותיהם וכו' ואי אמרת דמוחלט וטמא הוא ופתי תגלחות הראשונות עולות לו לתגלחת חלוטו וימי ספרו והילכך בתגלחת שניה מיבעי ליה לאיתויי חטאת העוף במקום חטאת צהמה שהיה מחייב להביא ואידך חטאת העוף דקמיייתי בתגלחת שלישיית תיהו לספק טומאה ועולת צהמה שצו ושצו תיהו נדבה ואיכא נמי למימר דלילמא לאו מזורע הוא אלא נזיר טמא ותגלחת ראשונה עלתה לו לתגלחת טומאה דנזיר ותגלחת שניה ותגלחת טהרה לכך מביא עולת צהמה דהו"א חובתו וחסאת העוף בספק ובתגלחת רביעית מביא קרבן טהרה וחסאת דצהמה ועולה ושלמים ומתני: ואם

גליון הש"ס

גב' וחסאת העוף כו' לקבורה. ע' סוף תמורה צמתי: